

Dzejoļi par Latviju

Dievs, svētī Latviju

Dievs, svētī Latviju,
Mūs' dārgo tēviju,
Svētī jel Latviju,
Ak, svētī jel to!
Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied
Laid mūs tur laimē diet
Mūs' Latvijā!
/Baumaņu Kārlis/

Latvieši

Uz zemeslodes, zem saules
mūs trīsarpus miljardu. Tajos
latviešu pusotra miljona tikai. Tas ir kā
pusotra piliena jūrā

Kāda var būt pusotra piliena dziesma par
sauli? Un tomēr –

uz zemeslodes, zem saules
ir tāda tauta – latvieši,
uz zemeslodes, zem saules
ir tautai dziesma par sauli:

Lec, saulīte, rītā agri,
Noej laiku vakarā,
No rītiņa sildīdama,
Vakarā žēlodama.
/Māris Čaklais /

KUR?

Kur koki aug visstaltākie?
Kur mākoņi visbaltākie?
Kur putni dzied visskaļāk?

Kur zāle zeļ viszaļāk?
Dzimtenē.
Kur avoti visdzidrākie?
Kur kovārņi visgudrākie?
Kur kaķi ņaud vismīļāk?
Kur zivis peld visdziļāk?
Dzimtenē.
Kur velli lec visellīgāk?
Kur mellenes vismellīgāk?
Kur pļavas zied viskošāk?
Kur pasaulē vis drošāk?
Dzimtenē.
Savā tautā.
/Pēteris Brūvers/

Dzīvo ar Latviju, elpo ar Latviju!

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā pases un kartes,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
augustā, decembrī, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis tur neizdīgs bekas,
jo bez manis rakstītās kamanās
Ziemsvētki nesabrauks –
pasaulīt, tādas būs sekas.

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā vīzas un hartas,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
janvārī, jūnijā, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis sniegs aizpūtīs tekas,
jo bez manis drebošā kumeļā
Jānītis neatjās –
pasaulīt, tādas būs sekas.

Tev par pilsoni, pasaule, nederu,
kaut man kabatā pases un kartes,
jo es zinu, ka jābūt man Latvijā
septembrī, novembrī, martā.

Jo bez manis tur lazdas neziedēs,
jo bez manis sals pekaiņiem pekas,
jo bez manis svecītes krastmalā
vēji nopūtīs –
tādas būs, pasaulīt, sekas.
/Māra Zālīte/

Tu esi Latvija

Šo pašu svētāko
Tu neaizmirsti:
vai celies debesīs,
vai jūras dzīlēs nirsti,

vai draugu pulkā
dali savu prieku,
vai viens pats satiecies
ar pretinieku -
Tu esi Latvija!
/Ojārs Vācietis/

Piesaukšana

Kuries
slīpā lietū, mana uguns,
kuries.

Buries
pāri senču kauliem,
mana sirdsapziņa,
buries.

Kur ies
mana tauta,
mana dūša
tur ies.

Turies
debesīs un zemē,
mana nolemība,
turies.

/Ojārs Vācietis/

Dievs, svētī Latviju:

Zemi, cilvēkus, valodu,
Dziesmu un ticību,
Godaprātu un darba tikumu;
uzturi mūs dzīvus,
Dari mūs brīvus-
Garā un pateicībā,
Cilvēka vārda cienīgus
Latviešus
Tēvzemē un pasaulē.
/Velta Toma/

Dzimtene

Vai tu zini, kas ir Latvija?
Tā ir zeme, mana dzimtene.
Vai tu zini, kas ir dzimtene?
Tā ir zeme, kur es piedzimu.
Vai tu zini, kā es piedzimu?
Tā kā puķuzirnītis uzziedēju māmiņai,
Tā kā puķuzirnītis apvijos ap tētiņu.
/ Jānis Peters/

Tev mūžam dzīvot, Latvija

Tev mūžam dzīvot, Latvija,
Kā saulei, kas mirdz debess klajā!
Tu — jauna zvaigzne zvaigznājā,
Kas nule uzlēkusi tajā.

Tev mūžam dzīvot, Latvija,
Kā jūrai, kas tev šalc pie kājām!
Pats Dievs sensenis svētīja
Še tavas āres mums par mājām.

Tev dzīvot mūžam, Latvija,
Kā jūrai lepni, saulei cēli!
Tu — mūsu māte dārgaja,
Mēs — tavas meitas, tavi dēli.

Tev dzīvot mūžam, Latvija,
Tu tēvzeme mums Dieva dotā!
Lai latvju tauta apvienotā
Aug spēkā, slavā, daiļumā!...
/Vilis Plūdonis/